

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

07/07

Arbitraal vonnis in de zaak van:

A.
wonende te Z.,
eiser,
gemachtigde: mr. M.H.F. van Buuren;

tegen:

de stichting B.,
gevestigd te Z.,
verweerster,
gemachtigden: prof. mr. J.H. Hubben en mr. A.L. Heinen

1. De procedure

- 1.1 Partijen zullen hierna worden aangeduid als eiser en de Stichting.
Eiser heeft bij memorie van eis van 25 april 2007 het Scheidsgerecht verzocht
- primair te verklaren voor recht dat de opzegging van de toelatingsovereenkomst door de Stichting nietig is, althans deze nietig te verklaren en te bepalen dat eiser wordt toegelaten tot zijn werkzaamheden binnen het ziekenhuis van de Stichting,
- subsidiair de Stichting te veroordelen tot het betalen van € 2.000.000,-- schadevergoeding wegens gederfde inkomsten, € 250.000,-- wegens immateriële schade, althans een in goede justitie te bepalen bedrag, en € 370.000,-- voor goodwill, althans een bedrag overeenkomstig de OMS-normen.
Eiser heeft op gelijke datum een aantal producties in het geding gebracht.
- 1.2 Bij memorie van antwoord van 29 mei 2007, met producties, heeft de Stichting geconcludeerd tot afwijzing van de vorderingen van eiser, met veroordeling van eiser in de kosten van de procedure, waaronder ook de kosten van rechtsbijstand.
- 1.3 De gemachtigde van eiser heeft producties nagezonden bij brief van 25 juni 2007 en heeft daarbij tevens de subsidiaire vordering uitgebreid met het verzoek de Stichting te veroordelen de kosten van de ten behoeve van eiser werkzame personen in het ziekenhuis van de Stichting over te nemen en de dienstbetrekking met die personen voort te zetten.

- 1.4 De gemachtigde van de Stichting heeft bij faxbrief van 29 juni 2007 aanvullende producties in het geding gebracht.
- 1.5 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 3 juli 2007. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde mr. Van Buuren. De Stichting is daar vertegenwoordigd door drs. C., algemeen directeur, vergezeld van mr. D., directiesecretaris, E., adjunct-directeur zorg, drs. F., voorzitter stafbestuur, bijgestaan door haar gemachtigde mr. Heinen. De gemachtigden van partijen hebben de wederzijdse standpunten aan de hand van pleitnotities toegelicht.
- 1.6 Het bezwaar van eiser tegen de na de termijn door de Stichting ingediende producties wordt niet gehonoreerd, aangezien eiser, gelet op de aard van de stukken, door het betrekken van deze stukken bij de oordeelsvorming niet in zijn processuele positie is geschaad.

2. Samenvatting van het geschil

- 2.1 Eiser, thans 57 jaar oud, is sinds 1983 als medisch specialist dermatologie toegelaten tot het ziekenhuis van de Stichting. Op 15 november 2000 is tussen partijen een herziene toelatingsovereenkomst tot stand gekomen, met bijbehorend addendum waarin – voor zover voor het geschil relevant – is bepaald dat de afspraak betreffende de bestaande extramurale praktijk ook onder de nieuwe toelatingsovereenkomst van kracht blijft.
- 2.2 Bij brief van 2 maart 2007 heeft de Stichting de toelatingsovereenkomst opgezegd tegen 3 september 2007 op grond van gewichtige redenen van zodanig klemmende aard dat redelijkerwijs van het ziekenhuis niet kan worden gevergd deze overeenkomst te continueren.
- 2.3 Eiser is voor 1,0 fte als dermatoloog toegelaten tot het ziekenhuis. Naast zijn ziekenhuispraktijk voerde en voert hij diverse extramurale praktijken voor dermatologie. Ter ondersteuning van zijn ziekenhuispraktijk heeft eiser diverse praktijkondersteuners in dienst en in dienst gehad, onder wie een dermatoloog, andere artsen en assistenten. De Stichting heeft eiser op 9 juni 2006 de aanwijzing gegeven, dat hij zich met onmiddellijke ingang niet meer mag laten assisteren door één van de praktijkondersteuners, omdat haar registratiegegevens, waar de Stichting bij herhaling om had verzocht, niet aan de Stichting bekend waren gemaakt.
- 2.4 Naar aanleiding van deze maatregel heeft de Stichting nader onderzoek naar de praktijkvoering van eiser aangewezen geacht. De uitkomsten van dit onderzoek hebben de Stichting geleid tot de conclusie dat eiser zich op een aantal punten niet heeft gehouden aan de organisatorische en financiële kaders die uit de rechtsverhouding tussen hem en de Stichting voortvloeien. De Stichting heeft haar bevindingen inzake de praktijkondersteuning, de dienstenregeling, de overname van de praktijk van de vertrekkende collega-dermatoloog, het stralingsdeskundigheidsniveau van eiser, zijn opstelling in een klachtenprocedure, de wijze van declareren en de dossiervoering, kenbaar gemaakt in een brief van 12 juli 2006. Daarbij heeft de Stichting eiser erop gewezen dat hij zich aan de geldende kaders voor de praktijkvoering dient te houden.

Eiser is verzocht om een genoegzame reactie vóór 15 augustus 2006. Aan eiser is medegedeeld dat bij gebreke van de gevraagde reactie de Stichting zich op nadere maatregelen, waaronder die welke voorzien zijn in de toelatingsovereenkomst, zal beraden.

- 2.5 Een en ander heeft geleid tot correspondentie tussen partijen, uitmondend in een bespreking op 17 oktober 2006 in aanwezigheid van de raadslieden, waarbij afspraken zijn gemaakt over verbetering van de praktijkvoering op voornoemde punten door eiser.
- 2.6 De afspraken zijn door de raadsman van de Stichting bevestigd in de brief van 19 oktober 2006. In die brief wordt eiser er voorts van in kennis gesteld dat de Stichting bekend is geraakt met het gegeven dat eiser met ingang van 13 oktober 2006, tezamen met de arts op wie de aanwijzing van 9 juni 2006 betrekking had, een dermatologisch spreekuur in een nieuwe extramurale praktijk, G.-kliniek, voert. De Stichting stelt dat zij daarover ten onrechte niet tevoren is geïnformeerd, dat zij daarvoor geen toestemming heeft verleend en dat het voeren van die praktijk zonder toestemming in strijd is met de toelatingsovereenkomst. De Stichting deelt eiser mee deze gang van zaken niet te tolereren.
- 2.7 Namens eiser is bij brief van 9 november 2006 gewezen op het addendum bij de toelatingsovereenkomst, waaruit volgt dat eiser gerechtigd is extramurale werkzaamheden te verrichten. Eiser stelt zich op het standpunt dat te dien aanzien geen beperking geldt, dat hij zich coöperatief en constructief heeft opgesteld en dat hij de afspraken gemaakt op 17 oktober 2006 gestand heeft gedaan. De extramurale werkzaamheden zijn toen niet besproken. Eiser meent dat de nieuwe praktijk in feite een voortzetting is van de extramurale praktijk die destijds is ontstaan na de sluiting van het voormalig H. Ziekenhuis in Z. Toestemming voor het voeren van de G.-kliniek is niet nodig, aldus eiser, omdat in het addendum reeds is voorzien in een regeling voor uitoefening van de bestaande extramurale praktijk.
- 2.8 Nadat eiser nogmaals op het standpunt van de Stichting is gewezen, wordt hem op 1 december 2006 door de Stichting opnieuw een aanwijzing gegeven: het wordt eiser met onmiddellijke ingang verboden werkzaamheden te verrichten in de G.-kliniek. Dit verbod geldt in elk geval zolang het bestuur van de Stichting geen schriftelijke toestemming voor die werkzaamheden heeft gegeven. De Stichting stelt dat de praktijk in de G.-kliniek niet kan worden beschouwd als een voortzetting van de dermatologische praktijk uit het voormalige H. Ziekenhuis, aangezien dat ziekenhuis en die praktijk destijds is overgenomen door het ziekenhuis van de Stichting. Hieruit volgt volgens de Stichting dat hetgeen in het addendum bij de toelatingsovereenkomst is neergelegd zich niet uitstrekt tot de activiteiten van eiser in de G.-kliniek, zodat eiser op grond van artikel 3 van de toelatingsovereenkomst toestemming nodig heeft voor zijn medisch specialistische werkzaamheden in de G.-kliniek.
- 2.9 Eiser heeft de Stichting na 1 december 2006 niet gevraagd om toestemming voor het verrichten van werkzaamheden in de G.-kliniek. Hij heeft die werkzaamheden evenmin gestaakt. De Stichting heeft eiser op 12 februari 2007 schriftelijk in kennis gesteld van het voorgenomen besluit tot beëindiging van de toelatingsovereenkomst tegen 1 september

2007 wegens gewichtige redenen. De Stichting stelt vast dat eiser geen gebruik heeft gemaakt van de op grond van de toelatingsovereenkomst bestaande mogelijkheid bezwaar te maken tegen de aanwijzing en dat eiser volhardt in zijn handelen in strijd met de toelatingsovereenkomst. De Stichting handhaaft daarnaast haar bezwaren op de eerder genoemde punten inzake de praktijkvoering van eiser. Eiser wordt in de gelegenheid gesteld te worden gehoord op het voorgenomen besluit.

- 2.10 Eiser verzoekt de Stichting bij brief van 19 februari 2007 met hem in overleg te treden om te bezien of een minnelijke oplossing mogelijk is. Tevens maakt eiser van de gelegenheid gebruik zijn bezwaren tegen het voorgenomen besluit uiteen te zetten tijdens de hoorzitting van 22 februari 2007, waarvan het verslag door eiser is overgelegd.
- 2.11 De Stichting heeft haar voorgenomen besluit tevens voorgelegd aan het medisch stafbestuur, dat de Stichting op 6 maart 2007 heeft bericht dat het voorgenomen besluit uitvoerig is besproken in de extra plenaire stafvergadering van 22 februari 2007, waarbij eiser in de gelegenheid is geweest zijn standpunt toe te lichten. Een grote meerderheid van de leden van het stafbestuur heeft ingestemd met het voorgenomen besluit van de Stichting. De voorzitter van het stafbestuur heeft aangegeven dat de bezwaren tegen de praktijkvoering van eiser worden onderschreven en dat terzake geen enkele verbetering wordt verwacht. De collega-dermatoloog heeft zich, na daarover te zijn gehoord, op een vergelijkbaar standpunt gesteld.
- 2.12 Het voorafgaande heeft geleid tot de thans betwiste opzegging van de toelatingsovereenkomst van eiser. Eiser stelt dat aan de formele eisen voor een rechtsgeldige opzegging niet is voldaan, nu geen bemiddeling heeft plaatsgevonden zoals bedoeld in artikel 27, eerste lid, van de toelatingsovereenkomst, dat het advies van het medisch stafbestuur niet voldoet aan artikel 24, derde lid, van de toelatingsovereenkomst en voorts dat de gronden de opzegging niet kunnen dragen.

3. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht volgt uit art. 27.2 van de tussen partijen gesloten toelatingsovereenkomst en staat tussen partijen vast.

4. De beoordeling van het geschil

- 4.1 Het betoog dat het besluit tot opzegging wegens formele gebreken moet worden vernietigd faalt. Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting is duidelijk geworden dat het vereiste overleg tussen partijen een en andermaal heeft plaatsgevonden, maar dat dit niet tot een oplossing van het geschil heeft geleid. Het benoemen van een bemiddelaar is niet verplicht en bovendien bestond daarover geen overeenstemming tussen partijen. Van handelen in strijd met artikel 27, eerste lid, van de toelatingsovereenkomst is dan ook niet gebleken. Evenmin is gebleken van strijd met artikel 24, derde lid, van de toelatingsovereenkomst. Dit artikelonderdeel bepaalt dat de medisch specialist, de maatschap of het samenwerkingsverband waarvan de specialist deel uitmaakte en het stafbestuur voorafgaand aan de opzegging dienen te worden gehoord. Nog daargelaten dat eiser, zoals onweersproken is gebleven, steeds heeft geweigerd een

samenwerkingsverband aan te gaan met de andere toegelaten dermatoloog in het ziekenhuis van de Stichting, staat vast dat de Stichting alle in artikel 24, derde lid, genoemde partijen heeft gehoord, zodat in zoverre aan de in de toelatingsovereenkomst gestelde eisen is voldaan.

Ook het betoog dat het besluit van het stafbestuur op rechtsongeldige wijze zou zijn tot stand gekomen faalt, nu het stafbestuur in het kader van het voorgenomen besluit tot opzegging geen besluit heeft genomen en dit ook niet behoeft te nemen. Het stafbestuur moest worden gehoord, en dat is geschied.

- 4.2 Ook overigens komen de vorderingen van eiser niet voor toewijzing in aanmerking. Het Scheidsgerecht ziet in hetgeen door eiser naar voren is gebracht geen aanleiding om het besluit tot opzegging van de toelatingsovereenkomst per 3 september 2007 niet in stand te laten. Het Scheidsgerecht overweegt daartoe het volgende.
- 4.3 De Stichting heeft terecht het standpunt ingenomen dat eiser op grond van artikel 3, eerste lid, van de toelatingsovereenkomst toestemming van het bestuur van de Stichting nodig had voor zijn werkzaamheden in de G.-kliniek. Dit artikelonderdeel ziet op de situatie dat een specialist met wie een toelatingsovereenkomst is gesloten voornemens is medisch specialistische zorg elders dan op de ziekenhuislocatie te gaan verrichten. Door de kliniek op te starten en aldaar werkzaamheden als dermatoloog uit te voeren zonder overleg met en toestemming van de Stichting heeft eiser gehandeld in strijd met de verplichtingen die voor hem uit artikel 3, eerste lid, voortvloeien. Als gevolg van zijn handelen en nalaten heeft eiser de Stichting de gelegenheid onthouden de vereiste belangenafweging te maken. Hij heeft aldus onvoldoende oog gehad voor de gerechtvaardigde belangen van de Stichting en zijn collega-specialisten in het ziekenhuis van de Stichting.
- 4.4 Anders dan eiser meent kan de G.-kliniek niet worden aangemerkt als voortzetting van de dermatologische praktijk van het H. Ziekenhuis. Hiervoor is allereerst van belang dat eiser zelf ter zitting heeft verklaard dat de voortgezette poli Dermatologie van het H. Ziekenhuis op het adres K. tot 2004 heeft voortbestaan en toen is beëindigd. Nu de G.-kliniek eerst op 13 oktober 2006 van start is gegaan, kan deze kliniek reeds daarom niet worden aangemerkt als voortzetting van de poli Dermatologie van het voormalig H. Ziekenhuis.
- 4.5 Ook uit de brief van eiser van 13 oktober 2006 aan de verwijzers valt niet af te leiden dat de G.kliniek een voortzetting is van een bestaande praktijk, zoals bedoeld in het addendum bij de toelatingsovereenkomst. Die brief geeft veeleer de indruk van een nieuw dermatologisch spreekuur: de lezer wordt op de start van het spreekuur geattendeerd, vermeld wordt dat de praktijk zich voorsnog beperkt tot een spreekuur op de vrijdagochtend, maar dat, indien mocht blijken dat behoefte bestaat aan uitbreiding, de spreekuren zullen worden uitgebreid. Het standpunt van eiser dat de werkzaamheden in de G.-kliniek vallen onder de regeling voor de bestaande extramurale praktijk, zoals neergelegd in het addendum bij de toelatingsovereenkomst, moet dan ook voor onjuist worden gehouden. De Stichting heeft eiser daarop terecht bij herhaling gewezen.
- 4.6 De handelwijze van eiser ten aanzien van de G.-kliniek is bovendien niet goed te begrijpen in het licht van het overleg tussen partijen op 17 oktober 2006. De Stichting

heeft toen haar standpunt inzake de praktijkvoering van eiser nogmaals en op niet mis te verstane wijze duidelijk gemaakt, getuige de bevestiging van de gemaakte afspraken in de brief van 19 oktober 2006. De Stichting heeft eiser een laatste kans willen geven zich te houden aan de geldende regels en zijn praktijkvoering op orde te brengen. Anders dan eiser betoogt, ging het niet om problemen uit het verleden, die naar tevredenheid waren besproken en opgelost. Onder die omstandigheden had eiser kunnen en moeten begrijpen dat het nalaten de Stichting te informeren over zijn nieuwe extramurale spreekuur in de G.-kliniek, dat vier dagen voor het overleg tussen hem en de Stichting van start was gegaan, een nieuwe en ernstige beschadiging van de samenwerking zou veroorzaken.

- 4.7 Dat deze gang van zaken voor de Stichting de spreekwoordelijke druppel heeft gevormd die de emmer heeft doen overlopen, acht het Scheidsgerecht, gelet op hetgeen voorafgaand aan dit incident en de opzegging tussen partijen is voorgevallen, niet onbegrijpelijk. Het Scheidsgerecht is van oordeel dat de Stichting eiser voldoende in de gelegenheid heeft gesteld zijn handelwijze aan te passen aan de eisen die uit de toelatingsovereenkomst volgen. Dat de Stichting na een reeks van incidenten uit het verleden, nadat was gebleken dat eiser niet genegen was toestemming te vragen voor zijn werkzaamheden in de G.-kliniek en zijn werkzaamheden aldaar voortzette, en nadat ook de medische staf expliciet had aangegeven het vertrouwen in eiser te hebben verloren, geen basis meer heeft gezien voor een verdere samenwerking met eiser, is een conclusie die het Scheidsgerecht niet onredelijk voorkomt. Aan het voorgaande doet niet af het antwoord op de vraag of de op 1 december 2006 gegeven aanwijzing, indien aangevochten, in rechte stand zou hebben gehouden. Ten eerste is die aanwijzing niet aangevochten, en ten tweede doet het gegeven verbod niet af aan de plicht van eiser toestemming te vragen voor nieuwe extramurale activiteiten.
- 4.8 Het Scheidsgerecht komt tot de conclusie dat de Stichting zich op goede gronden op het standpunt heeft gesteld dat sprake was van klemmende redenen van zodanige aard dat van de Stichting in redelijkheid niet gevergd kon worden de toelatingsovereenkomst met eiser voort te zetten. Nu de opzegging rechtmatig moet worden geoordeeld, is er geen grond voor schadevergoeding of betaling van een goodwillson. Voor het toekennen van een vergoeding aan eiser op billijkheidsgronden ziet het Scheidsgerecht geen aanleiding.
- 4.9 De kosten van het Scheidsgerecht behoren, nu eiser in het ongelijk is gesteld, voor zijn rekening te komen. Voor het overige dient ieder van partijen de eigen kosten te dragen.

5. **Beslissing**

Het Scheidsgerecht wijst het navolgende arbitraal vonnis:

- 5.1 De vorderingen van eiser worden afgewezen.
- 5.2 De kosten van het Scheidsgerecht, vastgesteld op € 4.227,24 zijn voor rekening van eiser. Deze kosten zullen worden verhaald op het door eiser gestorte voorschot
- 5.3 Compenseert de overige kosten van het geding zodanig dat ieder van partijen de eigen kosten draagt.

Dit vonnis is gewezen te Utrecht op 17 augustus 2007 door mr. B.J. van Ettekoven, voorzitter, drs. A.A.P.W. van den Broek en mr. R.P.D. Kievit, leden, met bijstand van mr. A.C. de Die als griffier.